Сумський державний педагогічний університет імені А.С. Макаренка
Природничо-географічний факультет

Кафедра загальної та регіональної географії

СИЛАБУС НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ
Історична географія

галузь знань: 10 Природничі науки

спеціальність: 106 Географія

освітньо-професійна програма: Географія

УХВАЛЕНО

Рішенням кафедри загальної та

регіональної географії

Протокол №8 від 27 лютого 2020 року

Загальна інформація про дисципліну

Назва дисципліни	Історична географія
Викладач	Корнус Олеся Григорівна
Профайл викладача	https://pgf.sspu.edu.ua/media/attachments/2019/11/04/kornus.pdf
E-mail:	zavgeogr@gmail.com
Сторінка курсу в Moodle	https://dl.sspu.edu.ua/course/view.php?id=123
Консультації	Консультації проводяться у вівторок о 14:30 год.; групові або одноосібні. Також можливі он-лайн консультації через інтернет ресурси. Для погодження часу он-лайн консультацій слід писати на електронну пошту викладача або дзвонити.

Анотація до дисципліни

Курс «Історична географія» тісно пов'язаний з усіма географічними дисциплінами, оскільки знання історичної географії допомагають глибше пізнати сучасні суспільно-географічні процеси у світі. Курс побудований також на основі використання знань з антропології, землезнавства, фізичної географії, культурології, економічної історії та географії, релігієзнавства та інших дисциплін.

Мета і завдання дисципліни

Мета дисципліни: ознайомити студентів з науковою дисципліною, що досліджує взаємодію природи та людини, вплив географічного середовища на розвиток людського суспільства, використання людиною природи у своїй діяльності впродовж всієї її історії.

Завдання курсу:

- вивчити теоретичні та методологічні засади історичної географії;
- показати роль природного середовища в антропогенезі й етногенезі та соціально-економічному і культурному розвитку суспільства;
- з'ясувати зміни політичної карти світу протягом розвитку людського суспільства;
- простежити тенденції взаємодії суспільства і природи в часовому вимірі;
- вивчити особливості та географію рас, етносів, мовних сімей і груп, релігій у світі;
- розкрити особливості взаємодії населення, природи і господарства на Землі на різних етапах історичного розвитку.

Формат дисципліни

Ознаки дисципліни	
Рік вступу	2019
Освітній ступінь	бакалавр
Курс навчання	2
Семестр	4
Формат курсу	очний
Обов'язкова /вибіркова	обов'язкова
Кількість кредитів/годин	4/120
Кількість розділів	3
Форма контролю	залік
Лекції	26
Практичні заняття	28
Консультації	2
Самостійна робота	64

Результати навчання

Знання:	**ПРЗ 1.** **ПРЗ 4.** **ПРЗ 8.**	Називає і використовує теорії, парадигми, концепції та принципи географічної науки, історії, філософії, психології, дидактики географії. Знає та розуміє факти і події історичного минулого та сьогодення українського народу. Визначає знання взаємозв'язку науки з філософією та освітою, сутності філософії освіти та перспективи її розвитку. Визначає основні характеристики, процеси, історію і склад географічної оболонки на різних просторово-часових масштабах.
Уміння:	**ПРУ 4.** **ПРУ 5.** **ПРУ 6.**	Аналізує склад і будову природних та соціально-економічних географічних об'єктів і регіональних систем на різних просторово-часових рівнях. Встановлює зв'язки з експертами розвитку та розміщення продуктивних сил та інших галузей. Здійснює історико-географічне дослідження території, надає фізико- та економіко-географічну характеристику регіонів, розкриває специфіку регіонального розвитку, оцінює рівень розвитку окремих держав або регіонів.
Комунікація:	**ПРК 1.**	Проявляє повагу до індивідуального і культурного різноманіття.

Тематичний план вивчення дисципліни.

РОЗДІЛ І. ІСТОРИЧНА ГЕОГРАФІЯ В СИСТЕМІ НАУК. ПОХОДЖЕННЯ І РОЗВИТОК ЛЮДИНИ В ПЕРВІСНУ ДОБУ

Тема 1.1. Історична географія як наукова дисципліна. Структура, предмет та завдання історичної географії. Розвиток історичної географії як наукової дисципліни. Періодизація в історичній географії.

Тема 1.2. Походження і розвиток людини в первісну добу. Огляд основних теорій походження людини. Поява людини сучасного типу. Початок формування суспільства. Розселення первісних людей по земній

кулі. Поняття «раси», їх походження. Географічне середовище і його вплив на життя первісних людей. Передумови переходу до виробляючого господарства. Матеріальна культура. Палеодемографія.

РОЗДІЛ ІІ. ІСТОРИЧНА ГЕОГРАФІЯ СТАРОДАВНІХ ЦИВІЛІЗАЦІЙ ТА СЕРЕДНЬОВІЧЧЯ

Тема 2.1. Географія стародавніх цивілізацій світу. Використання металів і розвиток матеріальної культури. Виникнення рабовласницького ладу і перших держав. Населення і духовна культура. Географія цивілізацій стародавнього Сходу. Стародавні цивілізації Середземномор'я. Племена і цивілізації Євразії, Африки, Австралії і Америки. Племена Африки, Австралії та Океанії. Племена і цивілізації Америки. Географічний поділ праці і торгівельні зв'язки.

Тема 2.2. Історична географія Середньовіччя. Цивілізація Середньовіччя. Історична географія Середньовічної Європи. Історична географія Близького і Середнього Сходу. Історична географія Азії в епоху Середньовіччя. Історична географія Африки. Історична географія Північної та Латинської Америки. Історична географія Австралії і Океанії.

РОЗДІЛ ІІІ. ІСТОРИЧНА ГЕОГРАФІЯ РАННЬОГО НОВОГО ЧАСУ ТА НОВОГО ЧАСУ

Тема 3.1. Історична географія раннього Нового часу: становлення та розвиток. Історична географія Європи раннього Нового часу. Історична географія Азії раннього Нового часу.

Тема 3.2. Історична географія епохи Великих географічних відкриттів (кін. XV – сер. XVII ст.). Передумови Великих географічних відкриттів. Передісторія Великих географічних відкриттів. Відкриття Нового Світу. Розширення ойкумени в Азії. Відкриття в Австралії і Океанії. Перші навколосвітні плавання. Загальні підсумки Великих географічних відкриттів. Створення перших колоніальних імперій.

Тема 3.3. Історична географія Західної Європи та Азії в епоху Нового часу. Суть і періодизація Нового часу. Розвиток продуктивних сил. Чисельність населення. Західна Європа в епоху Нового часу. Азія в епоху Нового часу.

Тема 3.4. Історична географія Нового часу: Америка, Африка, Австралія та Океанія. Північна Америка у період Нового часу. Історична географія Латинської Америки. Історична географія Африки. Історична географія Нового часу Австралії та Океанії.

Політика дисципліни

Вивчення навчальної дисципліни потребує: виконання тестових завдань, самостійної роботи тощо; підготовки до практичних занять; робота з інформаційними джерелами, опрацювання рекомендованої основної та додаткової літератури.

Підготовка та участь у практичних заняттях передбачає: ознайомлення з програмою навчальної дисципліни, питаннями, які виносяться на заняття з відповідної теми; вивчення конспекту лекцій, а також позицій, викладених у підручниках, монографічній та іншій науковій літературі тощо.

Результатом підготовки до заняття повинно бути змістовне володіння здобувачем вищої освіти матеріалом теми, якій присвячено відповідне заняття, а саме: теоретико-методологічні засади та методи історичної географії, природно-географічні чинники антропогенезу, заселення Землі людиною, взаємодія людини і природи на ранніх етапах розвитку людського суспільства, зародження стародавніх цивілізацій, етнос і етногенез, історико-географічні основи політичної географії світу, географія перших українських державних утворень.

Розв'язання практичних завдань повинно як за формою, так і за змістом відповідати вимогам, що висуваються до вирішення відповідного завдання, свідчити про його самостійність, відсутність ознак повторюваності та плагіату.

На практичних заняттях присутність здобувачів вищої освіти є обов'язковою, важливою також є їх участь в обговоренні всіх питань теми. Забороняється запізнюватись на навчальні заняття та пропускати їх без поважних причин. Пропущені заняття мають бути відпрацьовані на консультаціях. Це ж стосується й студентів, які не виконали завдання або показали відсутність знань з основних питань теми. Здобувач вищої освіти повинен дотримуватися навчальної етики, поважно ставитися до учасників процесу навчання, бути зваженим, уважним та дотримуватися дисципліни й часових (строкових) параметрів навчального процесу. Під час контрольних заходів забороняється використовувати джерела інформації, усні підказки, письмові роботи інших осіб, друковані книги, методичні посібники, телефони, планшети. Забороняється користування мобільним телефоном, планшетом чи іншими мобільними пристроями під час заняття в цілях не пов'язаних з навчанням.

Академічна доброчесність

Вивчення дисципліни передбачає дотримання положень Кодексу академічної доброчесності СумДПУ імені А.С. Макаренка. Очікується, що роботи студентів будуть їх оригінальними дослідженнями чи міркуваннями. Відсутність посилань на використані джерела, фабрикування джерел списування, втручання в роботу інших студентів становлять приклади можливої академічної недоброчесності. Неприпустимо надавати для оцінювання письмову роботу, підготовлену за участю інших осіб. Виявлення ознак академічної недоброчесності в письмовій роботі студента є підставою для її незарахування викладачем, незалежно від масштабів плагіату чи обману.

Система оцінювання та вимоги

Поточний контроль навчальних досягнень здійснюється протягом семестру на практичних заняттях. Результати (кількість набраних балів) фіксує викладач.

Використовуються такі форми поточного опитування: усна відповідь за лекційними матеріалами, тестування, контрольна робота з відкритими питаннями, заслуховування повідомлень студента з довідковою інформацією,

реферати, створення презентації з її обов'язковим показом та повідомленням, участь у обговоренні питань для контролю знань на практичних заняттях.

Поточний контроль відображає поточні навчальні досягнення студента в освоєнні програмного матеріалу дисципліни і спрямований на необхідне корегування самостійної роботи студента. Сюди входить: методи усного контролю – бесіда, розповідь, доповідь студента, роз'яснення, відповіді на запитання. Усний контроль проводиться майже на кожному занятті в індивідуальній, фронтальній або комбінованій формі. Викладач розробляє чіткі критерії оцінювання всіх видів навчальної роботи у комплексному контролі знань, доводить їх до відома студентів на початку вивчення навчальної дисципліни. Результати поточного контролю є складовою визначення підсумкової оцінки і враховуються науково-педагогічним працівником при визначенні підсумкової оцінки з даної дисципліни. До поточного контролю також відноситься виконання практичних завдань, бали за які враховуються у підсумкову оцінку.

При контролі виконання завдань, які винесені для самостійного, опрацювання, оцінці підлягають: самостійне опрацювання тем в цілому чи окремих питань; вміння застосовувати теоретичні знання при виконанні практичних завдань; написання рефератів; підготовка доповідей, презентацій тощо. Результати самостійної роботи фіксуються в журналі обліку роботи викладача. Бали, набрані студентом за виконання завдань з самостійної роботи, додаються до суми балів, набраних студентом з інших видів навчальної роботи з дисципліни.

У кінці семестру проводиться підсумкова контрольна робота. До контрольних заходів допускаються всі студенти незалежно від результатів поточного контролю. Результати контрольного заходу студента, який не з'явився на нього, також оцінюються «незадовільно» незалежно від причини. Відпрацювання контрольного заходу є обов'язковим.

Вид контролю – залік. Семестровий залік - це форма підсумкової атестації, що полягає в оцінці засвоєння студентом теоретичного та практичного матеріалу (виконаних ним певних видів робіт на практичних заняттях та під час самостійної роботи) з навчальної дисципліни за семестр. Залік виставляється викладачем автоматично за умови, якщо студент виконав усі види навчальної роботи, які визначені робочою програмою навчальної дисципліни. Загальна оцінка обраховується в кінці семестру як сума балів за виконання всіх видів робіт. Враховуються бали набрані на поточному тестуванні, самостійній роботі та бали підсумкового контролю. Оцінювання проводиться за 100-бальною шкалою. Структура проведення семестрового контролю відображається та доводиться до відома студентів на першому занятті.

Для студентів заочної форми навчання підсумковий контроль проводиться в період заліково-екзаменаційної сесії за обов'язкової присутності студента. Для складання підсумкового контролю студентами заочної форми навчання розробляються тести або контрольні роботи з відкритими питаннями. У відповідності до вимог, об'єктивна оцінка рівня знань з боку викладача здійснюється наступним чином: під час складання заліку з дисципліни кожен

студент отримує завдання (тест або контрольну роботу). До залікової оцінки включається виконання самостійної роботи студента, яку він отримав під час попередньої сесії. Форма проведення: письмово-усна.

Критерії оцінювання результатів навчання

Бали	Критерії оцінювання навчальних досягнень студента
90-100	глибоко і міцно засвоїв програмний матеріал з історичної географії; вичерпно, послідовно, грамотно і логічно його викладає. Прогнозує і передбачає подальший хід явища, описує можливі наслідки, результати, що випливають з наявних даних. на основі проблемної ситуації, виділяє проблему, конструює гіпотези і перевіряє їх. При цьому студент не має утруднень при відповідях на видозмінені завдання, вільно справляється із класифікаціями, типологіями та іншими видами застосування знань, показує знайомство з монографічною літературою, правильно обґрунтовує прийняті рішення, володіє різнобічними навичками і прийомами виконання практичних робіт, володіє в повному обсязі специфічним понятєво-термінологічним апаратом історичної географії.
82-89	твердо знає програмний матеріал, грамотно й по суті викладає його; який не допускає суттєвих неточностей у відповідях на питання, правильно застосовує теоретичні положення при вирішенні практичних питань і задач, впевнено володіє необхідними навичками і прийомами їх виконання, коректно встановлює причинно-наслідкові зв’язки.
74-81	знає програмний матеріал, грамотно й по суті викладає його, але допускає деякі неточності під час відповіді; правильно застосовує теоретичні положення при вирішенні практичних питань і задач, володіє необхідними навичками і прийомами їх виконання. Самостійно відтворює знання з елементами перетворення. Застосовує їх у видозміненій, але близькій до типової ситуації, однак потребує допомоги викладача. Дає свою власну інтерпретацію матеріалу (пояснення, короткий виклад). Уміє встановлювати причинно-наслідкові зв’язки, здійснює перенесення дій.
64-73	має знання лише основного матеріалу, але не засвоїв його окремих деталей, допускає неточності, недостатньо правильні формулювання, порушення послідовності у викладі програмного матеріалу і відчуває утруднення при виконанні практичних робіт і розв’язанні задач.
60-63	самостійно відтворює інформацію та застосовує її у типовій ситуації, але при цьому виявляє невпевненість у своїх діях. На основі фактів робить висновки, але за допомогою викладача, намагається зробити звіт про виконані дії.
35-59	не знає більшої частини програмного матеріалу, допускає суттєві помилки; не володіє у достатньому обсязі понятєво-термінологічним апаратом науки; невпевнено, із помилками виконує практичні завдання; не вміє наводити приклади із життя та встановлювати причинно-наслідкові зв’язки; відтворює інформацію лише на основі зовнішньої підказки.
1-34	має загальне уявлення про навчальну дисципліну, знання програмного матеріалу носить фрагментарний характер, відповіді на запитання дає «так» чи «ні».

Критерії оцінювання самостійної роботи студента

Бали	Критерії оцінювання навчальних досягнень студента
40-36	надійно засвоїв програмний матеріал, що відведений на самостійне опрацювання; вичерпно, послідовно, грамотно і логічно його викладає, пов’язує теоретичні знання з практичними навичками та вміє обґрунтувати прийняті рішення, володіє

	різнобічними навичками і прийомами виконання практичних завдань. При цьому студент не має утруднень з відповіддю на видозмінені завдання, демонструє володіння різноманітними методами і прийомами наукового дослідження, виявляє знайомство не тільки з навчальною, але й монографічною та іншою довідковою літературою.
35-30	твердо знає програмний матеріал, що відведений на самостійне опрацювання, грамотно й по суті викладає його; не допускає суттєвих неточностей у відповідях на питання, правильно застосовує теоретичні положення при вирішенні практичних завдань, впевнено володіє необхідними навичками і прийомами їх виконання. Самостійно відтворює знання з елементами перетворення. Застосовує їх у видозміненій, але близькій до типової ситуації, однак потребує допомоги викладача.
29-24	має знання лише основного програмного матеріалу, що відведений на самостійне опрацювання, але не засвоїв його окремих деталей, допускає неточності, недостатньо правильні формулювання, порушення послідовності у викладі програмного матеріалу і відчуває утруднення при виконанні практичних завдань.
23-1	не знає більшої частини програмного, що відведений на самостійне опрацювання, допускає суттєві помилки; не володіє у достатньому обсязі поняттєво-термінологічним апаратом науки; невпевнено, із помилками виконує практичні завдання; не вміє встановлювати причинно-наслідкові зв'язки; відтворює інформацію лише на основі зовнішньої підказки.

Розподіл балів, які отримують студенти

Поточний контроль								Разом	Сума
РОЗДІЛ 1		РОЗДІЛ 2		РОЗДІЛ 3					
Т1	Т2	Т3	Т4	Т5	Т6	Т7	Т8	60	100
5	5	10	10	10	10	5	5		
Контроль самостійної роботи								40	
5	5	5	5	5	5	5	5		

Шкала оцінювання: національна та ECTS

Сума балів за всі види навчальної діяльності	Оцінка ECTS	Оцінка за національною шкалою
90 – 100	A	відмінно
82 - 89	B	добре
74 - 81	C	
64 - 73	D	задовільно
60 - 63	E	
35-59	FX	незадовільно з можливістю повторного складання
1 - 34	F	незадовільно з обов'язковим повторним вивченням дисципліни

Рекомендована література та інформаційні ресурси

Основні

1. Балабушевич Т.А., Тесленко І.А. Історична географія України: Методичні рекомендації і програма курсу. – Київ: НаУКМА, 2015. – 50 с.
2. Щодра О. Історична географія України від найдавніших часів до кінця XVIII століття : навч. посіб. Львів : ЛНУ ім. І. Франка, 2016. 298 с.
3. Щодра О. Історична географія України від найдавніших часів до кінця XVIII століття : навч. посіб.; Львівський нац. ун-т ім. Івана Франка. Львів, 2016. 298 с.
4. Голованов С. О. Історія стародавнього світу : навч. посіб. для студ. вищ. навч. закл.
5. істор. спец. Т. 1 // Всесвітня історія : в 5 т. К. : Київ. ун-т ім. Б. Грінченка, 2016. 472 с.
6. Поправко О.В. Антропологія: навчальний посібник. Мелітополь: Вид-во МДПУ імені Богдана Хмельницького, 2016. 285 с.

Додаткові

1. Алексеев В. И. Географические очаги формирования человеческих рас. М. : Мысль, 1985. 232 с.
2. Баландин Р. К., Бондарев Л. Г. Природа и цивилизация. М.: Мысль, 1988.
3. Брук С. И. Население мира. Этнодемографический справочник. М. : Финансы и статистика, 1981.
4. Галич Мануэль. История доколумбовых цивилизаций. М.: Мысль, 1990.
5. Голубчиков Ю.Н. География человека. М., 2003.
6. Гумилёв Л.Н. Ритмы Евразии: эпохи и цивилизации. М., 1993.
7. Електронний навчально-методичний посібник "Історія географічних відкриттів". В.М. Гудима. Біла Церква: КОІПОПК, 2014. (72 Мб) https://repository.kristti.com.ua/wp-content/uploads/2016/08/EP_Istoriya_geogr.vidkryttiv_2014.pdf
8. Етнографія України // за ред. С. А. Макарчука. Львів: Світ, 1994. 517 с.
9. Жекулин В. С. Историческая география. Предмет и методы. Л. : Наука, 1982.
10. История мировой культуры (мировых цивилизаций). 2-е доп. и перер. изд. Ростов н/Д: изд-во «Феникс», 2002. 544 с. http://yanko.lib.ru/books/cultur/drach-hist_w_cult.pdf
11. Кандиба Ю.І. Історична географія з основами етнографії : Навчально-методичний комплекс. Харків, 2008.76 с.
12. Корнус О. Г. Історична географія : навчальний посібник. Суми : СумДПУ ім. А.С. Макаренка, 2013. 156 с.
13. Круль В.П. Історична географія Західної України : навч. посібник. Вид. 2-ге, доповн. Чернівці: ЧНУ, 2008. 188 с.
14. Ламберг-Карловски К. Древние цивилизации. Ближний Восток и Мезоамерика. М.: Наука, 1992.
15. Липс Юлиус. История древних цивилизаций // Под ред. Задой И. М.: Аст, 1999.
16. Любіцева О.О. та ін. Географія релігій. К. : АртЕк, 1998.
17. Магидович И. П., Магидович В. И. Очерки истории географических открытий. М. : Просвещение, 1982-1986. Тома 1-5. http://discover-history.com/
18. Максаковский В. П. Историческая география мира : учебное пособие для вузов М. : Экопрос, 1997. 584 с.
19. Самаркин В. В. Историческая география Западной Европы в Средние века : учеб. пособие. М. : «Высш. школа», 1976. 248 с.
20. Трубчанінов С. В. Історична географія України: Навчальний посібник / Кам′янець-Подільський національний університет ім. Івана Огієнка. Кам′янець-Подільський: Оіюм, 2013. 192 с.
21. Шаблій О.І. Основи загальної суспільної географії. Підручник. Львів: Видавничий центр ЛНУ ім. І. Франка, 2003.
22. Шищенко П. Історія географії та історична географія: галузі науки і навчальні дисципліни : http://papers.univ.kiev.ua/1/geografija/articles/shyshchenko-p-munich-n-history-of-geography-and-historical-geography-branch_13576.pdf

Інформаційні ресурси

1. http://istgeography.moy.su
2. http://ethnography.omskreg.ru/page.php?id=310
3. http://annals.xlegio.ru/volga/egorov/egorov.htm
4. http://gumilevica.kulichki.net/articles/Article85.htm
5. http://best-ukraine.com.ua/index.html?go=11340
6. http://www.myslenedrevo.com.ua/ru/Sci/AuxHistSci/HistGeography.html
7. http://histua.com/ru/slovar/i/istorichna-geografiya

8. Інструменти, обладнання та програмне забезпечення, використання яких передбачає навчальна дисципліна

1. Корнус О. Г. Історична географія : навчальний посібник. Суми : СумДПУ ім. А.С. Макаренка, 2013. 156 с.
2. Корнус О. Г. Історична географія. Практикум : методичні рекомендації для виконання практичних робіт студентами спеціальності 6.040104 Географія* (бакалавр). Суми : СумДПУ імені А. С. Макаренка, 2013. 36 с.
3. Корнус О. Г. Історична географія: методичні вказівки для виконання практичних та самостійних робіт. Суми : СумДПУ імені А. С. Макаренка, 2020. 28 с.